

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 245

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 octombrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
10. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile de atribuire a Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, descrierea și modul de purtare a însemnului ordinului.....	2-4
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
34. — Hotărâre privind bugetul de venituri și cheltuieli al Camerei Deputaților pe anul 1997.....	5-10
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Hotărârea nr. 43 din 5 octombrie 1996.....	11
Hotărârea nr. 44 din 5 octombrie 1996.....	12
Hotărârea nr. 45 din 5 octombrie 1996.....	13-14
Hotărârea nr. 46 din 5 octombrie 1996.....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.932. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat cu dobândă, seria 1996 C3.....	15-16
★	
Rectificare.....	16

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL**

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Regulamentului
privind criteriile de atribuire a Ordinului
„Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”,
descrierea și modul de purtare a însemnului ordinului

În temeiul art. 3—6 din Legea nr. 1/1996 privind instituirea Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul privind criteriile de atribuire a Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, descrierea și modul de purtare a însemnului ordinului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 11 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

CONSTANTIN DAN VASILIU

București, 11 septembrie 1996.

Nr. 10.

REGULAMENT

**privind criteriile de atribuire a Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”,
descrierea și modul de purtare a însemnului ordinului**

ARTICOLUL 1

Criterii de atribuire

Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” se conferă astfel:

(1) Celor cărora li s-a atribuit titlul de „Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989”, în condițiile Legii nr. 42/1990.

Ordinul se conferă post-mortem, prin decret al Președintelui României.

Însemnul ordinului și brevetul se predau spre păstrare, după caz, copilului major al eroului-martir, soțului supraviețuitor, părinților sau, atunci când nu există urmași, soț sau părinți, consiliului local al localității în care s-a născut eroul-martir.

(2) Celor care au primit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, în condițiile Legii nr. 42/1990.

Ordinul se conferă prin decret al Președintelui României.

Însemnul ordinului și brevetul se înmânează persoanei titulare.

(3) Altor persoane care s-au remarcat prin fapte deosebite în lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției române din 1989.

Ordinul se conferă, iar însemnul acestuia și brevetul se înmânează în aceleași condiții ca la alin. 2.

ARTICOLUL 2

Descrierea ordinului

Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” se conferă prin decret al Președintelui României, se atestă prin brevet semnat de Președintele României și va fi înmănat în casetă.

(1) Însemnul Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” are forma prevăzută la art. 6 din Legea nr. 1/1996.

Părțile componente ale însemnului ordinului sunt:

- placa de bază, emailată la cald cu email roșu,
- stea cu 8 brațe, în fațete, aplicată pe placa de bază,

— medalion rotund conținând litera „V”, acoperită la cald cu email albastru pe fond de email galben;

— sistemul de prindere, cu ac și castanetă, de culoarea galbenă a metalului din care este executat.

(2) Brevetul este confecționat din carton lucios, având forma de mapă, două file format A5.

Pe prima filă, în centrul părții superioare, va fi imprimată inscripția „România”.

În centrul paginii va figura stema României.

Înscrisurile de pe prima pagină vor fi de culoare aurie.

Pe fila a doua, în partea de sus, va fi reprodus color Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, în centrul paginii fiind scris cu majuscule BREVET.

Înscrisul ce urmează va fi diferențiat conform modelelor anexate:

- a) pentru persoanele de la art. 1 pct. (1);
- b) pentru persoanele de la art. 1 pct. (2) și (3).

Înscrisurile de mai sus vor fi cu cerneală neagră.

(3) Caseta în care se va înmâna ordinul va fi confecționată din material plastic, cu dimensiunile 80 x 80 mm.

Pe capacul casetei va fi înscris cu litere aurii: Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”.

În interior, caseta va fi îmbrăcată în catifea albă, iar în zona centrală va fi marcat, printr-o zonă cavă (negativ al reversului însemnului ordinului), locul de plasare a însemnului.

În partea de sus, dreapta, a interiorului casetei, se va prinde rozeta însemnului.

Rozeta va fi confecționată din același material cu însemnul ordinului, având următoarea descriere: placa de bază — 18 x 9 mm, acoperită cu email roșu; în centrul dreptunghiului astfel format, un medalion rotund cu diametrul de 9 mm, acoperit cu email galben.

În interior, medalionul conține litera „V”, acoperită cu email albastru.

ARTICOLUL 3

Modul de purtare a însemnului ordinului

(1) Însemnul Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” se poartă numai de către persoana decorată, pe partea stângă a pieptului.

(2) Însemnul se poartă cu prilejul unor reuniuni publice

ROMÂNIA

BREVET

Prin Decretul nr.....

Se conferă post-mortem

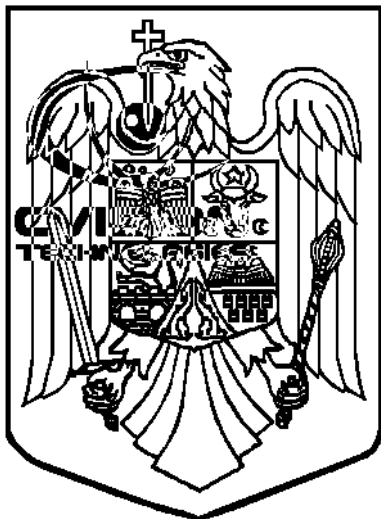
ORDINUL

Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989

.....
În semn de cinstire a jertfei pentru victoria Revoluției

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ROMÂNIA

BREVET

Prin Decretul nr.....

Se conferă

ORDINUL

Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989

.....
În semn de cinstire a faptelor deosebite în lupta pentru victoria Revoluției

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRĂRE****privind bugetul de venituri și cheltuieli al Camerei Deputaților pe anul 1997**

În temeiul art. 61 alin. (1) și al art. 64 din Constituția României, precum și al art. 206 din Regulamentul Camerei Deputaților,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Bugetul Camerei Deputaților pe anul 1997, finanțat de la bugetul de stat, se stabilește la suma de 165.787.300 mii lei, din care:

a) cheltuieli curente ale Camerei Deputaților, în sumă de 49.271.300 mii lei;

b) cheltuieli de capital pentru realizarea lucrărilor de investiții la Palatul Parlamentului, hotelul Parlamentului și la alte obiective de investiții, pentru dotări independente necesare desfășurării activității Camerei Deputaților, în sumă de 90.430.000 mii lei;

c) cheltuieli pentru organizarea sesiunii de toamnă a Adunării Atlanticului de Nord, în sumă de 25.000.000 mii lei, din care, cheltuieli de capital în sumă de 19.500.000 mii lei;

d) cheltuieli pentru funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului, în sumă de 1.086.000 mii lei, din care, cheltuieli de capital în sumă de 70.000 mii lei.

(2) Sinteza bugetului pe capitole și subcapitole, precum și pe titulari, se prezintă în anexa nr. 1.

(3) Detalierea cheltuielilor pe articolele clasificăției bugetare se prezintă în anexa nr. 2.

(4) Lista obiectivelor de investiții pe anul 1997 se prezintă în anexa nr. 3.

Art. 2. — (1) Bugetul pentru cap. „Cheltuieli curente” va acoperi necesitățile privind funcționarea Camerei Deputaților, a serviciilor acesteia, precum și pe cele legate de întreținerea și administrarea sediului Camerei Deputaților.

(2) Cheltuielile curente se stabilesc la suma de 49.271.300 mii lei, din care:

a) cheltuieli de personal, în sumă de 33.884.000 mii lei;

b) cheltuieli materiale și servicii, în sumă de 15.100.000 mii lei;

c) transferuri (cotizații la organisme internaționale), în sumă de 287.300 mii lei.

Art. 3. — În cadrul prevederilor de la cap. „Cheltuieli curente” sunt incluse și sumele pentru constituirea Fondului președintelui Camerei Deputaților, în sumă de 150.000 mii lei, care se utilizează potrivit legii.

Art. 4. — (1) În cadrul prevederilor de la cap. „Cheltuieli curente” sunt cuprinse și sumele pentru constituirea Fondului de cheltuieli pentru activitatea deputaților în cir-

(2) Cheltuielile privind întreținerea și repararea bunurilor date în folosința deputaților pentru activitățile acestora în circumscripțiile electorale se suportă din prevederile bugetare ale Camerei Deputaților la cap. „Cheltuieli materiale și servicii” și nu afectează Fondul de cheltuieli pentru activitățile deputaților în circumscripțiile electorale, prevăzut la alin. (1).

Art. 5. — (1) În cadrul prevederilor de la cap. „Cheltuieli curente” se constituie Fondul de protocol pentru primirea în țară a oaspeților străini și alte acțiuni de protocol, în sumă de 1.936.630 mii lei, și pentru întreținerea caselor de oaspeți, destinate cazării oaspeților străini, în sumă de 1.631.870 mii lei.

(2) Biroul permanent al Camerei Deputaților va aproba baremuri maxime pentru cheltuieli de protocol, care vor fi indexate în funcție de creșterea prețurilor și a tarifelor.

Art. 6. — Cheltuielile de capital, destinate pentru execuția lucrărilor necesare la Palatul Parlamentului în scopul desfășurării activității Camerei Deputaților în acest imobil, pentru proiectarea și începerea lucrărilor la hotelul Parlamentului, pentru alte obiective de investiții ale Camerei Deputaților, precum și pentru dotările necesare, se stabilesc la suma de 90.430.000 mii lei, din care:

a) pentru obiective de investiții, suma de 82.930.000 mii lei;

b) pentru dotări independente și alte cheltuieli de investiții, suma de 7.500.000 mii lei.

Art. 7. — Cheltuielile pentru organizarea sesiunii de toamnă a Adunării Atlanticului de Nord se stabilesc în sumă de 25.000.000 mii lei, din care:

• cheltuieli curente, în sumă de 5.500.000 mii lei;

• cheltuieli de capital, în sumă de 19.500.000 mii lei.

Art. 8. — Cheltuielile pentru funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului se stabilesc în sumă de 1.086.000 mii lei, din care:

• cheltuieli curente, în sumă de 1.016.000 mii lei;

• cheltuieli de capital, în sumă de 70.000 mii lei.

Art. 9. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activități extrabugetare cuprinde veniturile și cheltuielile Centrului Internațional de Comerț, ale activității de alimentație și ale altor activități extrabugetare.

(2) Indicatorii bugetului de venituri și cheltuieli ale activității extrabugetare sunt următorii:

- cheltuieli, în sumă de 5.000.000 mii lei.

(3) Structura veniturilor și cheltuielilor se prezintă în anexa nr. 4.

(4) Activitățile extrabugetare vor fi diversificate și dezvoltate pentru a realiza veniturile necesare acoperirii cheltuielilor aferente activităților respective.

(5) Cheltuielile cu salariile și aferente salariilor pentru personalul operativ prevăzut în statul de funcții al activităților extrabugetare se suportă din venituri extrabugetare.

(6) Cheltuielile cu salariile și aferente salariilor pentru personalul din serviciile funcționale prevăzut în statul de funcții al serviciilor Camerei Deputaților se suportă din alocațiile bugetare ale Camerei Deputaților.

(7) Veniturile extrabugetare realizate de Camera Deputaților vor fi reținute integral de către aceasta pentru acoperirea unor cheltuieli curente și de capital aferente acțiunilor și activităților extrabugetare. Administrarea, contabilizarea și raportarea veniturilor și a cheltuielilor respective se vor realiza în regim extrabugetar, iar disponibilitățile de la finele anului se vor raporta în anul următor pentru a fi cheltuite cu aceleași destinații.

(8) Organizarea activităților extrabugetare, tarifele și cotele de adaos comercial aferente acestora se aprobă de către Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(9) Cheltuielile prevăzute în bugetul activităților extrabugetare pot fi depășite numai în cazul obținerii unui excedent mai mare decât cel programat.

Art. 10. — (1) Cheltuielile prevăzute în buget reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite, iar rectificarea sau modificarea lor se va face în condițiile reglementărilor legale.

(2) Angajarea și efectuarea cheltuielilor se pot face numai în cadrul limitelor aprobate prin prezenta hotărâre.

Art. 11. — (1) Pentru încadrarea în limitele maxime de cheltuieli prevăzute în prezenta hotărâre și pentru reducerea acestora se vor lua măsuri care să asigure realizarea unui regim sever de economii.

(2) Biroul permanent al Camerei Deputaților va aproba norme de consum și normative de cheltuieli pentru: energia electrică și termică, parcul auto și consumul de carburanți, abonamente la presa internă și străină și pentru alte elemente de cheltuieli.

(3) Programul de relații externe privind deplasările în străinătate și primiriile de oaspeți și delegații străine va cuprinde acțiunile necesare pentru dezvoltarea activității parlamentare, iar cheltuielile nu vor depăși prevederile bugetare din prezenta hotărâre.

(4) Numărul mediu scriptic de personal va fi dimensionat la nivelul celui aprobat pe anul 1996. Suplimentarea numărului de personal se va putea face numai dacă intervin activități noi și numai în limitele prevederilor bugetare aprobate prin prezenta hotărâre.

(5) Biroul permanent al Camerei Deputaților va lua și alte măsuri pentru încadrarea în alocațiile bugetare prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 12. — Cotizațiile și contribuțiile Parlamentului României la organisme internaționale, în sumă de 287.300 mii lei, sunt incluse în cheltuielile curente prevăzute în bugetul Camerei Deputaților pe anul 1997.

Art. 13. — Bugetul de venituri și cheltuieli al Camerei Deputaților pe anul 1997, adoptat prin prezenta hotărâre, va fi înaintat Guvernului, în vederea includerii lui în bugetul de stat.

Art. 14. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 2 octombrie 1996.

Nr. 34.

CAMERA DEPUTAȚILOR

BUGETUL CAMEREI DEPUTAȚILOR

pe anul 1997

— Sintează —

— mii lei —

Indicatori	Prevederi 1997	din care:		
		Camera Deputaților	Sesiunea de toamnă a Adunării Atlanticii de Nord	Institutul Român pentru Drepturile Omului
	1	2	3	4
CHELTUIELI — TOTAL	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Cheltuieli curente	55.787.300	49.271.300	5.500.000	1.016.000
Cheltuieli de personal	35.100.000	33.884.000	663.000	553.000
Cheltuieli materiale și servicii	20.400.000	15.100.000	4.837.000	463.000
Transferuri (cotizații la organisme internaționale)	287.300	287.300		
Cheltuieli de capital	110.000.000	90.430.000	19.500.000	70.000
<i>Partea I — Servicii publice generale</i>	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Autorități publice	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Cheltuieli curente	55.787.300	49.271.300	5.500.000	1.016.000
Cheltuieli de personal	35.100.000	33.884.000	663.000	553.000
Cheltuieli materiale și servicii	20.400.000	15.100.000	4.837.000	463.000
Transferuri	287.300	287.300		
Cheltuieli de capital	110.000.000	90.430.000	19.500.000	70.000
din total cheltuieli capital:				

CVISION
TECHNOLOGIES

CAMERA DEPUTAȚILOR

BUGETUL CAMEREI DEPUTAȚILOR PE ANUL 1997

— Detalierea pe articole de cheltuieli —

— mii lei —

Natura cheltuielilor	Prevederi 1997	din care:		
		Camera Deputaților	Sesiunea de toamnă a Adunării Atlanticii de Nord	Institutul Român pentru Drepturile Omului
	1	2	3	4
CHELTUIELI — TOTAL	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Cheltuieli curente	55.787.300	49.271.300	5.500.000	1.016.000
Cheltuieli de personal	35.100.000	33.884.000	663.000	553.000
Cheltuieli materiale și servicii	20.400.000	15.100.000	4.837.000	463.000
Transferuri	287.300	287.300		
Cheltuieli de capital	110.000.000	90.430.000	19.500.000	70.000
Autorități publice	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Autoritatea legislativă	165.787.300	139.701.300	25.000.000	1.086.000
Cheltuieli curente	55.787.300	49.271.300	5.500.000	1.016.000
Cheltuieli de personal	35.100.000	33.884.000	663.000	553.000
— Cheltuieli cu salariile	16.716.000	15.758.000	598.000	360.000
— Contribuții pentru asigurări sociale de stat	4.089.500	3.939.500	65.000	85.000
— Cheltuieli pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	805.900	787.900		18.000
— Deplasări, detașări, transferări, din care:	13.488.600	13.398.600		90.000
— Deplasări, detașări, transferări în țară	12.032.400	11.997.400*)		35.000
— Deplasări în străinătate	1.456.200	1.401.200		55.000
Cheltuieli materiale și servicii	20.400.000	15.100.000	4.837.000	463.000
— Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	10.787.400	8.678.400	1.991.000	118.000
— Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	2.260.000	1.454.500	755.500	50.000
— Obiecte de inventar de mică valoare sau scurtă durată și echipament	255.000	154.000	86.000	15.000
— Reparații curente	502.300	402.300		100.000
— Reparații capitale	20.000			20.000
— Cărți și publicații	562.300	522.300		40.000
— Alte cheltuieli	6.013.000	3.888.500	2.004.500	120.000
Transferuri	287.300	287.300		
Cheltuieli de capital	110.000.000	90.430.000	19.500.000	70.000
Investiții ale instituțiilor publice	110.000.000	90.430.000	19.500.000	70.000

*) Din care, 150 milioane lei reprezintă Fondul președintelui Camerei Deputaților, constituit potrivit Legii nr. 53/1991, republicată.

	Numărul mediu de personal propus a se finanța pe anul 1997	Salariul mediu lunar pe anul 1997 — lei —	Cheltuieli cu salariile, propus pe anul 1997 — lei —
Total, din care:	1.883	887.732	16.716.000

CAMERA DEPUTAȚILOR

LISTA
obiectivelor de investiții pe anul 1997, prevăzute în bugetele instituțiilor publice finanțate
din venituri proprii și alocații de la bugetul de stat

Nr. crt.	Nominalizarea pe obiective de investiții, dotări și alte cheltuieli de investiții (data începerii — an/trim., nr. și data aprobării documentației de investiții)	Valoarea totală	Valoarea totală actualizată	INV C+M (mii lei)	
				Propuneri 1997	Capacități Termen P.I.F.
0	1	2	3	4	5
	TOTAL,	47.271.800	873.941.030	110.000.000	
	din care:	34.140.700	682.409.602	64.890.000	
A.	Lucrări în continuare	47.271.800	856.831.030	92.890.000	
		34.140.700	682.409.602	64.890.000	
B.	Lucrări noi	—	40.000	40.000	
		—	—	—	
C.	Alte cheltuieli de investiții	—	17.070.000	17.070.000	
	Din TOTAL, desfășurat potrivit clasificăției bugetare:	47.271.800	873.941.030	110.000.000	
		34.140.700	682.409.602	64.890.000	
	CAPITOLUL „Investiții ale instituțiilor publice”,	47.271.800	873.941.030	110.000.000	
	din care:	34.140.700	682.409.602	64.890.000	
A.	Lucrări în continuare	47.271.800	856.831.030	92.890.000	
		34.140.700	682.409.602	64.890.000	
1.	Obiectivul „Casa Republicii”				
	— data începerii: 1984	23.366.200	822.559.520	71.590.000	1999
	— nr. și data aprobării documentației: Hotărârea Guvernului nr. 718/1991	20.484.100	662.736.962	47.590.000	
2.	Obiectivul „Casa Republicii” — parcaj subteran				
	— data începerii: 1984	21.798.000	32.163.910	19.800.000	1998
	— nr. și data aprobării documentației: Hotărârea Guvernului nr. 672/1994	13.206.600	19.222.640	15.800.000	
3.	Obiectivul „Casa Republicii” — conservare				
	— data începerii: 1992	2.107.600	2.107.600	1.500.000	1997
	— nr. și data aprobării documentației: Acordul M.F. nr. 826/1992	450.000	450.000	1.500.000	
B.	Lucrări noi				
	Obiectivul „Hotelul Parlamentului*”) — data începerii: 1996	—	40.000	40.000	1999
	— nr. și data aprobării documentației: —	—	—	—	
C.	Alte cheltuieli de investiții,				
	din care:				
1.	Achiziții de imobile	—	—	—	—
2.	Consolidări pentru punerea în siguranță a fondului construit existent, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 20/1994	—	—	—	—
3.	Dotări independente**)	—	17.070.000	17.070.000	—
4.	Alte cheltuieli de investiții	—	—	—	—

*) Investiția va putea fi realizată numai după obținerea aprobărilor prevăzute de Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice.

***) Din care, 70.000 mii lei pentru Institutul Român pentru Drepturile Omului și 9.500.000 mii lei pentru sesiunea de lucru a Comisiei Naționale de Etică.

CAMERA DEPUTAȚILOR

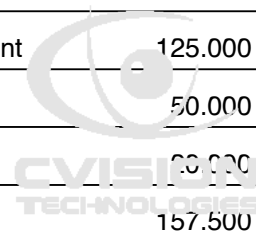
BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al activităților extrabugetare pe anul 1997

— mii lei —

Indicatori	Prevederi 1997
1. Excedent la finele anului 1996	400.000
2. Stocuri și alte imobilizări ale anului 1996	1.800.000
3. Venituri în anul 1997	5.000.000
4. TOTAL RESURSE (1 + 2 + 3)	7.200.000
5. Cheltuieli 1997	5.000.000
6. Venit net (4—5)	2.200.000
7. Stocuri și alte imobilizări	1.900.000
8. Excedent la finele anului 1997	300.000

— Detalierea pe articole de cheltuieli —

TOTAL CHELTUIELI	5.000.000
I. CHELTUIELI CURENTE	4.590.000
A. CHELTUIELI DE PERSONAL	975.000
1. Cheltuieli cu salariile	750.000
2. Contribuții pentru asigurări sociale de stat	156.250
3. Cheltuieli pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	31.250
4. Deplasări, detașări, transferări	37.500
B. CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	3.615.000
1. Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	1.000.000
2. Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	2.262.500
3. Obiecte de inventar de mică valoare sau de scurtă durată și echipament	125.000
4. Reparații curente	50.000
5. Cărți și publicații	60.000
6. Alte cheltuieli	157.500

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRĂREA Nr. 43****din 5 octombrie 1996**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Alexandru Grigorie	— procuror
Georgeta Panoviciu	— magistrat-asistent

CURTEA,

luând în dezbatere contestația în anulare, constată, cu opinia separată a unui judecător, că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

În opinia separată se arată că, deoarece, față de dispozițiile constituționale și legale, jurisdicția constituțională nu include și căile extraordinare de atac, iar în acest domeniu nu sunt aplicabile dispozițiile procedurale civile, cererii de față îi sunt aplicabile dispozițiile constituționale și legale prietoare la rezolvarea petițiilor. Ca atare, rezolvarea acestora prin proceduri jurisdicționale este contrară Constituției și dispozițiilor legale în materie.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992, ale art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, Curtea reține următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992, împotriva hotărârilor definitive pronunțate în contenciosul electoral, reglementat de această lege, nu există cale de atac. În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr. 3 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 15 iulie 1992, s-a decis că dispoziția respectivă este constituțională, fiind conformă exigențelor impuse de specificul procesului electoral. Obiecția de neconstituționalitate pentru soluționarea căreia s-a emis această decizie privea tocmai admisibilitatea căilor extraordinare de atac în domeniul contenciosului electoral.

Întrucât art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României prevede că dispozițiile legale referitoare la judecarea contestațiilor și a oricăror alte cereri din Legea nr. 68/1992 se aplică și în ce privește alegerile președințiale, rezultă că prevederile art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 sunt incidente și în ce privește contenciosul electoral privind alegerile președințiale.

În consecință, împotriva hotărârilor Curții Constituționale emise pentru soluționarea contestațiilor privind înregistrarea sau neînregistrarea unei candidaturi nu există nici o cale de atac.

În același sens, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 2 din 3 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 25 martie 1994, s-a statuat că „în activitatea jurisdicțională a Curții Constituționale contestația în anulare este exclusă”.

Față de cele arătate, rezultă că prezenta contestație urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pe rol soluționarea contestației în anulare, formulată în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, de domnul Bucur-Volk Petru împotriva Hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 19 septembrie 1996, de respingere a contestației sale privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu.

Curtea a decis soluționarea prezentei contestații fără citarea contestatorului, potrivit procedurii legale referitoare la soluționarea contestațiilor candidaturilor la funcția de Președinte al României, având în vedere caracterul său de incident procedural în cadrul contenciosului electoral și ținând seama de cerința legală a rezolvării litigiilor în domeniul electoral, cu respectarea termenelor prevăzute de lege, conform prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992. De aceea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că prevederile art. 85 și următoarele din Codul de procedură civilă, referitoare la citarea sau înfățișarea părților, sunt incompatibile cu procedura jurisdicțională de soluționare a contestației de față.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În contestație se cere anularea hotărârii atacate pe această cale, întrucât judecata s-a făcut fără citarea părților, inclusiv a contestatorului, considerându-se că sunt incidente prevederile art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform cărora hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, când procedura de chemare a părții nu a fost îndeplinită potrivit cerințelor legii, iar acest motiv nu a putut fi invocat pe căile ordinare de atac. Contestatorul susține că, neputând participa la ședință, a fost în imposibilitate de a prezenta dovezi pertinente și concludente în sprijinul contestației ce i-a fost respinsă.

Procurorul, având cuvântul, apreciază că, ținând seama de dispozițiile legale aplicabile contenciosului electoral președințial, contestația în anulare, formulată de domnul Bucur-Volk Petru, este inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, precum și ale art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992, raportate la art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE :

Respinge ca inadmisibilă contestația în anulare, formulată de domnul Bucur-Volk Petru împotriva Hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 19 septembrie 1996.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Georgeta Panoviciu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 44

din 5 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Alexandru Grigorie	— procuror
Georgeta Panoviciu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației formulate de domnul Zdrenghea Voicu împotriva Hotărârii Biroului Electoral Central nr. 6 din 1 octombrie 1996, prin care s-a respins cererea de înregistrare a candidaturii sale pentru funcția de Președinte al României, depusă la Biroul Electoral Central cu nr. 301 din 2 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 248 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În contestație se susține că în mod greșit Biroul Electoral Central a respins cererea de înregistrare a candidaturii sale pe motiv că nu este însoțită de lista susținătorilor în condițiile art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, deoarece această cerință a legii nu este prevăzută în Constituție, ci într-o lege „care, după natura sa, este inferioară Constituției”, și astfel anulează dreptul fundamental de a fi ales, „acesta neputând fi afectat de condiții”. Se mai susține că, fiind aprobată prin referendum, Constituția nu poate fi „alterată de voința Parlamentului care sfidează suveranitatea poporului, adăugând ceea ce poporul nu a aprobat”, iar condiția existenței a 100.000 de semnături reprezintă, totodată, „o veritabilă revizuire a Constituției”. În concluzie, se solicită constatarea neconstituționalității prevederilor art. 9 lit. c) din Legea nr. 69/1992 și se solicită înregistrarea candidaturii sale în calitate de candidat independent la Președinția României.

Procurorul solicită respingerea contestației, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) și ale art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, depunerea candidaturii se face

numai dacă este însoțită de lista sau de listele cu cel puțin 100.000 de susținători, cerință de ordine publică.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) și ale art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, candidaturile se pot depune la Biroul Electoral Central, numai dacă sunt însoțite de lista a cel puțin 100.000 de susținători, condiție instituită prin lege organică, conform art. 72 alin. (3) lit. a) din Constituție.

În motivarea contestației se susține că, întrucât condiția legală a prezentării unor liste de semnături nu este prevăzută în Constituție, art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, care prevede această condiție, intră în conflict cu dispozițiile constituționale referitoare la eligibilitate.

Această susținere nu este întemeiată, deoarece dreptul de a fi ales și propunerea candidaturii sunt două aspecte diferite. Astfel, prin Hotărârea nr. 37 din 2 octombrie 1996 Curtea a statuat că deși o propunere de candidat nu poate privi, potrivit Constituției, decât pe o persoană ce întrunește condițiile constituționale de eligibilitate, totuși alegerile pentru funcția de Președinte al României pot avea loc numai cu respectarea procedurii electorale instituite prin Legea nr. 69/1992, adoptată în temeiul art. 72 alin. (3) lit. a) din Constituție. De aceea depunerea candidaturii face parte din procedura electorală, așa încât cerința ca propunerea candidaturii să fie reprezentativă, având adeziunea a cel puțin 100.000 de susținători, constituie o condiție legală ce nu vine în conflict cu dreptul constituțional al contestatorului de a fi ales. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat și cu prilejul alegerilor din anul 1992 prin Hotărârea nr. 3 din 1 septembrie 1992 și nu există temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Față de cele arătate, se constată că motivele invocate de contestator sunt neîntemeiate și, în consecință, Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 6 din 1 octombrie 1996 urmează a fi menținută, iar contestația urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de domnul Zdrenghea Voicu.
Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Georgeta Panoviciu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 45

din 5 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Alexandru Grigorie	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

- nr. 289 din 2 octombrie 1996 a domnului Popa F. Gheorghe;
- nr. 302 din 3 octombrie 1996 a domnului Rotărescu Ioan;
- nr. 304 din 3 octombrie 1996 a domnului Staicu Neculai.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale și formează obiectul dosarelor nr. 249D/1996, nr. 250D/1996 și nr. 252D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației depuse de domnul Popa F. Gheorghe se arată că, potrivit art. 81 alin. (4) din Constituție, „nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate“. Aceste prevederi au fost preluate din Decretul-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989, care, la rândul lui, le preluase din Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale din 22 decembrie 1989. Astfel, se susține că domnul Ion Iliescu îndeplinește funcția de președinte de la 22 decembrie 1989, primul mandat fiind între 22 decembrie 1989 și 20 mai 1990, al doilea mandat, de la 20 mai 1990 până la 8 octombrie 1992, iar al treilea este cel pe care îl îndeplinește în prezent. De asemenea, se arată că durata mandatului este de fapt nepotându-se mări decât în caz de război sau în caz de catastrofă, că numărul mandatelor fiind de cel mult două, rezultă că o

maximum 8 ani, iar durata mandatului domnului Ion Iliescu expiră la 8 octombrie 1996.

Totodată, se mai invocă, în esență, faptul că preluarea de către domnul Ion Iliescu a puterii de la „revoluționari“ s-a făcut „printr-o lovitură de stat“ și că în perioada cât domnul Ion Iliescu a fost președinte s-au produs țării „dau-ne morale, economice și politice“, constând în: dezvoltarea corupției, a infracționalității, a șomajului, dezorganizarea economiei, prejudicierea imaginii țării pe plan internațional, cu toate consecințele corespunzătoare, neasigurarea recuperării teritoriilor și a tezaurului luat de U.R.S.S.

În motivarea contestației domnului Rotărescu Ioan se susține încălcarea art. 81 alin. (4) din Constituție, prin aceea că domnul Ion Iliescu a îndeplinit deja două mandate în funcția de Președinte al României, după cum urmează: primul, de la 20 mai 1990 până la 22 septembrie 1992, al doilea mandat, de la 22 septembrie 1992 și până în prezent; participarea domnului Ion Iliescu la alegerile din acest an ar avea ca rezultat încălcarea dispozițiilor constituționale și, în fapt, îndeplinirea a mai mult de două mandate.

În motivarea contestației domnului Staicu Neculai sunt invocate prevederile Decretului-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989, potrivit cărora nici o persoană nu poate îndeplini funcția de președinte decât pentru o perioadă de cel mult două mandate și în virtutea cărora domnul Ion Iliescu a fost ales pentru primul mandat în anul 1990, precum și ale art. 81 alin. (4) „al legii fundamentale promulgate de dânsul în timpul primului mandat“ și ale Legii nr. 69/1992. Ținând seama de aceste prevederi, se arată că domnul Ion Iliescu a fost ales în anii 1990 și 1992 și deci nu mai are dreptul la al treilea mandat, invocându-se și faptul că în anul 1992 Curtea ar fi statuat că alegerea este pentru al doilea mandat.

Deoarece contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, iar între motivele invocate există o strânsă legătură, președintele Curții Constituționale, pentru o mai bună administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 250D/1996 și nr. 252D/1996 la Dosarul nr. 249D/1996, care a fost înregistrat primul, urmând a se pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestațiilor, deoarece motivele pe care acestea se întemeiază au fost soluționate de Curtea

considerațiile de ordin politic, economic și moral, arată că acestea nu reprezintă cauze de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbateri contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Contestațiile se întemeiază, în esență, pe un singur motiv, și anume depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un al treilea mandat. În legătură cu acest motiv, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, și nu există motive să se revină asupra celor statuate. Astfel, s-a stabilit că „mandatul președințial reglementat de Constituția României nu poate fi așezat în prelungirea unor durate de îndeplinire a funcției de Președinte al României anterioare intrării în vigoare a legii fundamentale” și că „mandatul de Președinte al României din perioada 1992–1996 este primul mandat constituțional al domnului Ion Iliescu”. În consecință, motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este neîntemeiat, iar Curtea Constituțională nu a statuat anterior că domnul Ion Iliescu ar fi candidat în anul 1992 la un al doilea mandat.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, formulate de domnii Popa F. Gheorghe, Rotărescu Ioan și Staicu Neculai. Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

În motivarea contestației domnului Popa F. Gheorghe se mai susține că durata mandatului președințial este de 4 ani și, ca urmare, mandatul președințial al domnului Ion Iliescu, început în anul 1992, ar expira la 8 octombrie 1996, astfel încât, după această dată, deși depunerea jurământului a avut loc la data de 30 octombrie 1992, exercitarea atribuțiilor președințiale este lipsită de temei constituțional. Această afirmație nu ține seama de faptul că, potrivit prevederilor art. 83 alin. (1) și (2) din Constituție, mandatul președintelui se exercită de la data depunerii jurământului până la depunerea jurământului de președintele nou-ales. În consecință, mandatul actual al Președintelui României expiră pe data depunerii jurământului de către președintele care va fi ales la 3 noiembrie 1996.

Celelalte „motive” invocate de domnul Popa F. Gheorghe nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și ale art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Ion Iliescu la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate. Prin natura lor, aceste motive de ordin politic, economic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi apreciate, eventual, numai de către corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestațiile ce fac obiectul judecății de față urmează a fi respinse.

Magistrat-asistent,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**HOTĂRÂREA Nr. 46****din 5 octombrie 1996**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Alexandru Grigorie — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rotărescu Ioan la Biroul Electoral Central, cu nr. 303 din 3 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 251D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată că în perioada în care a îndeplinit funcția de prim-ministru domnul Petre Roman a săvârșit o serie de greșeli care îl fac necorespunzător pentru a putea candida la funcția de Președinte al României. Astfel, în timpul guvernării sale, nu a luat toate măsurile necesare pentru protecția socială a categoriilor de persoane cele mai defavorizate, respectiv a mamelor cu mulți copii și a pensionarilor singuri, nefăcând nici o diferențiere între aceștia și ceilalți cetățeni, greșeală recunoscută în presă și în Parlamentul României. De asemenea, susține că, datorită deschiderii granițelor, neluării de măsuri pentru

prevenirea furturilor din fabrici și din cooperativele agricole de producție, liberalizării prețurilor etc., s-a ajuns la degradarea economiei naționale și, în final, la scăderea nivelului de trai al populației.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și ale art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Petre Roman la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive de ordin politic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi apreciate, eventual, numai de către corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA
 În numele legii
 HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rotărescu Ioan.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CVISION
 Technologies
 Magistrat-asistent
Constantin Burada

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat cu dobândă, seria 1996 C3

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea
nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca
Națională a României,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1996 C3, în valoare nominală totală de 177.048.655.394 lei.

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare a deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%) la data de 17 octombrie 1996.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă, seria 1996 C3, este la 91 de zile de la data lansării, respectiv joi, 16 ianuarie 1997.

Art. 4. — Dobânda, a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii pe piața interbancară BUBID la 3 luni, stabilită de Banca Națională a României pentru tranzacțiile încheiate cu 5 zile lucrătoare anterior datei emisiunii, se va plăti la scadență și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{nr. de zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

i = rata dobânzii.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei pentru un număr de 17.704 certificate de trezorerie cu dobândă și de 8.655.394 lei pentru un certificat de trezorerie.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României îi va informa pe participanți, în cel mai scurt timp, asupra acceptării sau neacceptării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală plus dobânda.

Art. 8. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acestuia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 9. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 10. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Nicolae Constantinescu,

secretar de stat

București, 3 octombrie 1996.

Nr. 1.932.

★

RECTIFICARE

În Hotărârea Curții Constituționale nr. 31 din 25 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 30 septembrie 1996, la pagina 9, coloana a 2-a, alineatul 2, în loc de: „contestația în anulare nu este exclusă” se va citi: „contestația în anulare este exclusă”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.

